

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 202 (1202) ♦ Серед, 25 жовтня 1995 року ♦ Ціна договірна

І на хліб ПОДАЛИ...

Або шість кілограмів масла, або чотири — «варьонки», або п'ять ваг картоплі матиме змогу купити пенсіонер, який не працює, за 2 мільйони 600 тисяч карбованців (близько 15 \$ США). Таку суму у вигляді одноразової грошової допомоги буде виплачено непрацюючим громадянам України згідно з Указом Президента України Леоніда Кучми, підписаним 20 жовтня.

Передається, що фінансування додаткових витрат, пов'язаних з виплатою одноразової допомоги, здійснюватиметься за рахунок коштів Пенсійного і позабюджетних фондів.

ЯК ЗАПОБІГТИ ПІКЕТАМ

Треба організувати підтримку виробництва, сприяти подоланню платіжної кризи, створювати стимули, які дадуть змогу забезпечити добробут сімей. Для цього треба сприяти консолідації всіх сил у суспільстві.

Завдання на основні полі — маєтися на увазі пікетування Кабінету міністрів робітниками ВПК, шахтарями, на засіданні Ради регіонів при Президентові України наголошувалося, що треба відповідним чином розв'язувати проблеми, які накопичуються, аби запобігти аналогічним виступам трудящих, які намічені на 25 жовтня і 7 листопада.

НА СХОДІ є байка. Бідний чоловік був настільки бідний, що навіть власної хатини не мав. Викопає собі ямку та й жиє у ній, ховаючись від дощуклого вітру. Журився чоловік, що бідний, і прокинувся усіх, хто мешкав у нормаль-

Мета виправдовує засоби,

На сьогодні запланована акція протесту "День єдиних дій трудящих України"

та — на жаль — не завжди їх дає

них будинках: кліт, на них ложі не кіпаче, їх мороз не шипіє. Одного разу проходив повз ямку якийсь дотепник, зазірнув на плечі і порадив: «Чого ти ласкаєшся, бідолахо, — викопай собі глибшу яму — захвиєш, як бай». Послухав наївний дотепник, зарадів мудрий думи і почав копати. Копав, копав — аж так яму викопав, що й не вибрався з неї.

Мораль байки така: у скрутному становищі шукай виходу, а не рий собі глибшу яму. Живи розумом і не слухай порад дотепників. Хай жаргуть собі з собою.

В Україні — бувалщина. Трудовому люду сьогодні тяжко, правди нікуди діти: підприємства стоять, ліни скучуть, зарплати, як сльози. Одне слово, живемо у ямці. Журимось, прокинаємо, а нам знову шепочуть дотепники: «Хочеш мати роботу і відчувати себе людиною — викопай на митинг!», «Всі на пікетування!», «Геть приватизацію і розпродаж землі!», «Націоналізувати комерційні банки!»... Вам не здається, що це вже чули? Правильно, у 17-му. Ой, як дружно згадали тоді за доплати: шук — і яма. Загнубили — на 70 з лишком років.

Хай жаргуть собі дотепники. А ми скажу мудрість згадаймо: у скрутному становищі шукай виходу, а не рий собі глибшу яму. Живи розумом і не слухай порад дотепників. Дожартуємося!

«Держава будується для всіх», —

підкреслює уяву Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, виступаючи перед головами районних, районних і міст Києва та Севастополю державних адміністрацій. Він наголосив на необхідності прийняття такої Конституції України, яка б відповідала загальноприйнятій нормам формування правової демократичної держави.

У сім'ю виступу Голова Верховної Ради зосередив увагу також на проблемах законотворчої роботи і відносин різних гілок влади.

Розмова Олександра Мороза з головами райдержадміністрацій відбулася в Інституті підвищення кваліфікації кадрів Української академії державного управління при Президентові України, де навчаються керівники районів.

Після слухання практичних виступів ряд керівників міністерств і відомств, усеї. Планується обмін думками про практику роботи районних державних адміністрацій.

Бразилія — це зовсім близько. Варто лише перетнути океан...

І це вже зробив Президент України Леонід Кучма, у програмі візиту якого до країни Латинської Америки Федеративна Республіка Бразилія запланована першою.

Сьогодні Леонід Кучма прибув до столиці — міста Бразиліа. Перший день візиту Президента напружений. Планується його зустріч з Президентом країни Фернандо Енріке Кардозу, участь у переговорах розширення складом, а після їх закінчення — підписання україно-бразилійських документів.

Мас відбулися також зустрічі Леоніда Кучми з головою Національного конгресу, головою Сенату Жозе Сарієм, головами палати депутатів — Л. А. Маталієм та Верховного суду — Ж. С. Пертене. Після цього відбулися прес-конференція, а ввечері — державний прийом на честь Президента України у палаці Імперії.

Заграти програмою перебування Леоніда Кучми в Сан-Паулу та Куритиби. Цього ж дня заплановано відвід до Буенос-Айреса — столиці Аргентинської Республіки.

Шахтарі не вірять обіцянкам

Минулого тижня в Києві відбувся Перший з'їзд шахтарів України. Прогнозовано ситуацію в галузі, прийнято постанову і резолюції. У резолюції, зокрема, говориться:

«Представники трудових колективів вугільної промисловості України, засудивши й обговоривши доповідь міністра вугільної промисловості В. Постави, довели роль принципів професіоналізму В. Деркача, М. Волинця, Л. Колесника, М. Волинця й інших висновку, що зусилля керівництва Міністерства щодо стабілізації роботи галузі не дали позитивних результатів».

(Засвідчення на 2-й стор.)

ЗАЯВА ВОСТ: НЕ ЙДІТЬ НА ПОЛІТИЧНУ МАСОВКУ

У заяві Всеукраїнського об'єднання солідарності трудящих, зокрема, говориться: останнім часом все частіше стали відчувати спроби деяких організацій, котрі не мають нічого спільного з професіоналізмом, робітничим рухом, розіграти «робітничу карту». Декларуючи себе солідарними захисниками інтересів трудових прав, вони закликають працівників до страйків та інших акцій активної дії в той час, коли промисловість вже давно «страйкує», бо більшість заводів і фабрик не працює, а працівники перебувають у неоплачених відпустках.

Таким є політична акція, так званий день єдиних дій 25 жовтня 1995 року, яка розрахована на те, щоб посягти на більшу розв'язність серед людей та їх остаточно зневіру у будь-якій позитивній зміні.

Всеукраїнське об'єднання солідарності трудящих категорично відкидає спроби несправжніх організацій використати працівників підприємств, установ у своїх політичних цілях і звертається до всіх трудящих не брати участі 25 жовтня 1995 року у політичній «масовці», яка не має нічого спільного з настановами соціально-економічних інтересів людей праці.

Фото з журналу «Шпигель».

Офіційно

Зустріч Голови
Верховної Ради

Голова Верховної Ради Олександр Мороз зустрівся з представниками громадських організацій, що об'єднали потерпілих від аварії на Чорнобильській АЕС. Під час розмови, у якій також взяли участь члени Комісії Верховної Ради з питань Чорнобильської катастрофи та Міністерство України, було розглянуто ряд гострих проблем, пов'язаних з соціально-фінансовою становища ліквідаторів аварії і тих, хто постраждав від неї.

Олександр Мороз, зокрема, наголосив, що Верховна Рада не має наміру погіршувати становище, що стосується чорнобильців. Водночас він підкреслив, що повинні бути поновлені пільги тім, хто отримув їх неадекватно. Ча та за наявності підтримки прискуті.

Врешті, щодо Комісії з питань Чорнобильської катастрофи разом з Міністерством та за участю «Союзу Чорнобильців України» підготувати проект постанови Верховної Ради щодо переоснащення заводів, спрямованих на поліпшення соціального захисту ліквідаторів та потерпілих від аварії на ЧАЕС.

Відбувся зустріч Голови Верховної Ради з керівниками Асоціації інвалідів праці шахтарів України та такої ж Асоціації Донецького регіону. В ній також взяли участь голова Комісії Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці Юрій Бутушан, керівники ради політики та праці. Йшлося про ситуацію, що склалася з пенсіями та соціальним забезпеченням інвалідів праці, зокрема шахтарів, нерегульованість ряду питань, пов'язаних з встановленням рівня пенсійності інвалідів, регресних та інших передбачених законодавством грошових виплат.

З метою задоволення вимог розглянутих під час зустрічі питань Голова Верховної Ради доручив Комісії з питань соціальної політики та праці разом з фахівцями Кабінету Міністрів України, відповідних міністерств і департаментів та представниками Асоціації інвалідів праці підготувати проект постанови Верховної Ради з цієї проблеми.

Олександр Мороз взяв участь в урочистостях, присвячених 75-річчю «Тарпашанського артезианського колодезя», що на своєму часі працював викладачем. Відбулася записана розмова про різні аспекти земельного законодавства, про вдосконалення системи освіти вказав і професор економічної та середньої спеціальної школи, статус, місце і роль відповідних навчальних закладів, перспективи підготовки кадрів для сучасного сільського господарства. Йшлося про невідомі нові професійні підручники для системи профтехосвіти і середніх спеціальних навчальних закладів, подолання фактового навантаження в середній школі. Йшлося про необхідність об'єктивного і шанобливого ставлення до історії, поваги до створеного покоління.

Прес-служба Верховної Ради України.

Ще один союз,
ще одне об'єднання

Далеко неоднозначну реакцію викликали у журналістів думки, що К з висловлю на прес-конференції керівником Всеукраїнського союзу шахтарів. Його виступ Олександр Богданаук вважає, що господарем в Україні може бути лише робітник. Однією з народних депутатів член депутатського об'єднання у парламенті «Робітників України» Василь Туглак, керівник союзу шахтарів громадською організацією, яке не підтримує жодної партії і відстоюватиме передусім права робітників на нормальне життя.

Щодо депутатського об'єднання «Робітники України», яке створено в Верховній Раді, то одні з його членів народний депутат України Леонід Каминський в короткому інтерв'ю, зокрема, сказав:

— Ми не претендуємо на місце у Президії Верховної Ради чи об'єднанні нацих трибуни, які не роблять для депутатських фракцій і груп. Передусім відстоюватимемо проблеми, що стосуються робітників, активніших співпрацюватимемо з парламентом і з владою, пропонуватимемо до законодавчих актів, стосовних безпосередньо робітників. А саме такі наміри, які найкраще видно із робітничого середовища. В об'єднанні на сьогодні 8 робітничих депутатів. У відповідних політичних шей перед собою ми не ставимо жодних цілей. Про це свідчать і те, що до об'єднання увійшли і безпартійні, і депутати правого спрямування. По суті, в нас єдине завдання — бути сполучною ланкою між робітниками і законодавчим органом держави.

Василь ТУГЛАК.

Постанова
Верховної Ради України
Про Постанову Президія Верховної Ради
України від 15 березня 1994 року
«Про утворення порядку нарахування
податку на додану вартість»

Верховна Рада України постановляє:
1. Визнати та затвердити, що втратила чинність, Постанову Президія Верховної Ради України від 15 березня 1994 року «Про утворення порядку нарахування податку на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 28, ст. 246) у зв'язку з її невідповідністю Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні».

2. Рекомендувати Президію України та Кабінету Міністрів України за участю постійної Комісії Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності в двотижневий термін вжити заходів щодо приведення указів Президента України та рішень Кабінету Міністрів України, прийнятих у зв'язку із зазначеною Постановою, у відповідність з чинним законодавством України.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
3 жовтня 1995 року.

Шахтарі не вірять обіцянкам

(Початок на 1-й стор.)

Постановили, робота шахтарських профспілок із створення соціального миру й національного єдності використовувати як одну з форм несприятливих президентських дій урядовими чиновниками.

Розпочинаючи з квітня 1995 року, працює група, об'єднана профспілками, порушують одні й ті самі питання наведення порядку у системі торгівлі з вантажівками, дотримання законів про працю, охорону праці, своєчасна виплата зарплати, забезпечення умов праці і належних засобів захисту здоров'я, збереження робочих місць від впливу неетичного капіталу, підвищення пенсій, необхідних для прожитку й лікування зношених тяжкою та шкідливою працею шахтарських пенсіонерів та інвалідів.

З квітня 1995 року комісією трудових галузі у Кабінеті Міністрів було проведено 12 зустрічей з представниками профспілок. Е протоколи переговорів, підписані Вами, пане Президент, і Вами, пане Прем'єр-міністр, Верховна Рада прийняла відповідні закони щодо наведення порядку з неплатежками, щодо звільнення коштів з бюджету.

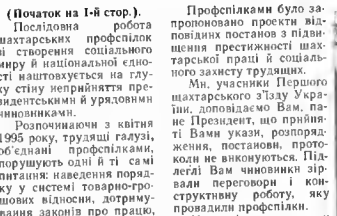
Постанова Верховної Ради України
Про повторні зауваження Президента України до Закону
України «Про внесення змін і доповнень до деяких
законодавчих актів України з метою збільшення доходів
бюджету і посилення соціального захисту населення»

Розглянувши повторні зауваження Президента України до Закону України від 14 липня 1995 року «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України з метою збільшення доходів бюджету і посилення соціального захисту населення», Верховна Рада України постановляє:

Враховуючи, що запропонована Президентом України в Законі України від 14 липня 1995 року «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України з метою збільшення доходів бюджету і посилення соціального захисту населення» нова редакція статті 40, якою пропонується доповнити Закон України «Про державний бюджет України на 1995 рік», про введення Кабінетом Міністрів України прав аспіраційних критеріїв пільг щодо оподаткування, суперечить статті 18 Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні», погодитися з пропозицією по-східки діяльності про зміну структури Закону України від 14 липня 1995 року «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України з метою збільшення доходів бюджету і посилення соціального захисту населення», передбачених його статті в окремих законах України.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
3 жовтня 1995 року.

Профспілками було запропоновано проєкти відповідних постанов з підвищення престижності шахтарської праці й соціального захисту трудящих.

Ми, учасники Першого шахтарського з'їзду України, доповідаємо Вам, пане Президент, що прийняті Вами укази, розпорядження, постанови, протоколи не виконуються. Паліте Вам чиновників зривати переговори і конструктивну роботу, яку проводили профспілки.

Ми ситі задоволеннями та обіцянками!

Ми сьогодні бачимо слабе керівництво, яке не має сил, знання і волю, не керує країною, але має силу, знання і волю, щоб бути інституцією забезпечення чиновників в їхньому особистому й колективному збагаченні за рахунок злочинного перерозподілу національного надбавка України, з сімейними та особистими заощадженнями громадян вклично.

Розроблені Вами програми не можуть бути виконані через те, що не можна об'єднати трудящих навколо економічного завдання, яке коїться у країні: надмірного мафіозного управління в містах, різкого розширення на

казово багатих і переважно бідноті злиденних людей.

Ви скалими податкової дещаті, і армія податкових наглядачів робить неможливим приватний бізнес. Проголошені Вами приватизації не для трудового народу, а для жменьки мафіозних верховодів.

Перший з'їзд шахтарів України, який виражає волю трудящих галузі, від

кінього ніяк заявляє, що вони не можуть дозволити й далі долати гнітючу армію дозволу у беззаконні.

У разі несприятливих міжчасних термінів діючих законів Президентом України, ми будемо швидко виконати в повному обсязі протокол від 29 травня 1995 року, постанови Першого з'їзду шахтарів України просять галузі почати збирання підписів за його відставку.

Віктор Пинзеник
повернувся з Єгипту

Чотириденний робочий візит до Єгипту української урядової делегації експертів на чолі з віце-прем'єр-міністром України Віктором Пинзеником завершився 23 жовтня, повідомляє Українфору.

Делегация перебувала в АРС на запрошення співголовою Міжурядової українсько-єгипетської комісії з економічного і науково-технічного співробітництва державного міністра АРС у справах міжнародного співробітництва Косефа Бутуса Раї.

Головною метою візиту було проведення українсько-єгипетських консультацій з питань економічного реформування, а також пошук конкретних шляхів подальшого торгово-економічного і науково-технічного співробітництва двох країн.

У Каїрі гала делегати України був прийнятий прем'єр-міністром Єгипту Атефом Сіду. Під час дружнього бесіди було розглянуто питання торгово-економічних відносин, обговорено члї здійснення економічних реформ в обох країнах. Єгипетський керівник підкреслює, що АРС високо цінує конструктивну співпрацю України, а також курс керівництва нашої держави на подолання економічних реформ.

Наших предків хрестили
в одній Почайні

А сьогодні ми розділені-розірвані різними течіями православної, що є антихристиянським чинником. І його треба усунути. Про це йшла мова на прес-конференції, яку влаштували Алєксій депутатського об'єднання «За єдину поміснє церкву» — Алєксій Григорів, Ігор Хвицький, Катерина Вацул, Валентина Хвицька.

Депутати стотіли на тому, що кожна програма так і залишиться декларативна добрих намірів, якщо не відбудеться об'єднання народу. Жодна партія не консолідує розділених протомом столітньої нації — не під силу лише православної віри, яка, зрештою, відірвала — не під силу природою український народ глибоко віруючий.

Головна мета, яку поставив перед собою нове депутатське об'єднання, — скликати Всеукраїнський об'єднаний Собор православних і протестантської церков, які, зрештою, об'єдналися в єдину Українську поміснє церкву. А саме, як слушно зауважує члєни до депутатів, не буде єдиної української церкви — не буде й України. Ні, ніхто не сподівається, що це станеться вже через місяць-другий. То процес скликання і триватиме.

Враховуючи, що до об'єднання «За єдину поміснє церкву» увійшли депутати з усіх регіонів України, з різних фракцій і груп, окрім соціалістів і комуністів. Але, як сказала Алєксій Григорів, дєрє об'єднання відзначені для кожного, і вола ярить, що несовоїм він буде і Гали.

Депутати відмовилися висловити своє ставлення до-патріаршого місцезабілення, тепер уже глави Української православної церкви КК святишого Філарета, сказавши, що це буде некоректно з їхнього боку.

Роман БАТІЧ.

Служба 02

Є така професія — охоронець

КАМУФЛЯЖ війшов у нашу життя, як у власну осяго, — швидко і не питаючи дозволу. Нікого вже не дивують стирки, експіровані за останніми словами техніки, оєнізовані армійні супермаркети чи кружні офіси або касові «тінки» за спинами асистентів і не діє, пером. Відомо, що професія, котре закликає суперечливою славою і оєзією романтичним шармом приваблює кіногероїв, має давню коріння. Та мало хто знає, що в нашій державі фах охоронця набув юридичного статусу лише кілька років тому.

Два роки тому на базі підрозділу позадімової охорони при органах внутрішніх справ було створено державну службу охорони (ДСО). Станови однією з найчисельніших структур у системі МВС, державні охоронці за короткий строк опанували принципи самонавчання, а відмовилися від послуг прихильного бюджету. Втім, свідомі поки що в Україні структура, яка здійснює охорону об'єктів, майна та окремих осіб, вправно сімлює всі події і, забезпечуючи грабіжників, устигає зробити свій внесок і до боротьби з так званим «чужинським злочинством».

По розпалуженні єдиної централізованої мережі ДСО налічують 651 підрозділ, які працюють по всій країні. Спеціальні підрозділи групи затримання, серед яких і сільські підрозділи «Титани», що виконують спеціальні завдання, базуються в районах тризлочинного достроювання можливого об'єкта порубання. Професія вимагає та курс на повне персоналізовані служби накармачних сітотими зрешами охоронної техніки має можливість, внаслідок управління ДСО при МВС України Володимир Шмаров вписавно заклади про 99-відсотковий коефіцієнт надійності державної охорони. До того ж, 50 потужних новоснак «Фольксвагенів», до яких найбільшим часом приписується ще 74 та новий спецвезд «Тонфаз» (адаксований гумовий кийок), без сумніву, зможуть звести набагато більшу здобу. Утім, щоб не випробувати доде, 153266 громадян вже дозрили законості всіх квартир ДСО. Хоча і коштує так задовольняти від одного до чотирьох мільйонів карбованців (початковий аннесок) іє подальшого помісического платому у 370 тисяч карбованців, гра того варту. Охорона банків, підприємств та інших

Армійський телетайп

Крим потрібно розвантажати від військових частин

Під час робочої поїздки до Автономної Республіки Крим міністер оборони України Валерій Шмаров побував на тактичних навчаннях в одній із частин 32-го армійського корпусу. Під час зустрічі з представниками преси міністр заявив, що пізловість — територія, перевищення військової частини, і треба зробити все для зняття цього навантаження. Валерій Шмаров зава-

чив, що є багато об'єктів Міністерства оборони на території Криму, які вже втратили своє значення і не можуть використовуватися в повному обсязі.

Військові комісаріати отримують «подвійне громадянство»

За рішенням міністра оборони України, військоматами віділяти «командуватимуть» на паритетних засадах як військові структури, так і адміністративні об'єкти. Спільні ці цивільних і військових властей сприятимуть

поліпшенню економічного становлення військовиків, дадуть змогу комплектувати Збройні Сили України військами підготовленою молоддю.

Війна — холоднечі

Військово-Повітряні Сили України сьогодні забезпечено запасами палива лише на 46%. У зв'язку з цим міністр оборони розпорядився привести в бойову готовність дизельні станції, що є в арсені військових частин. Зимові пори воєн стануть джерелом резервного енергозабезпечення. Частину дизельних агрегатів, не затребуваних у військах, плановано передати місцевим властям.

Я в Україну, додому хочу...

Згідно з рішенням ООН, 23—30 жовтня відбудуться ротації особового складу 240-го окремого спеціального батальйону Збройних Сил України, який понад три роки дислокується в Боснії. 550 солдатів, прапорщиків та офіцерів, які пройшли підготовку в Дніпропетровську, прибудуть до Сараєва чотирма рейсами літака ВІС, щоб замінити своїх попередників, які протягом півроку гідно виконували міротворчу місію під егідою ООН.

За матеріалами Укрінформу.

Обібрали музей

Воїстину загадкою людськості стежки. Мало чий нікавсь музей історії Новокаховського акціонерного товариства («Південноелектрошах»). Та після відвідин його групи «туристів» до експозиції нині приуто уагу правоохоронців. Відідувачі, яких асистанти поки що не вдалося, добряче обібрали виставочний зал: аннєсли зразки електродвигунів, забрали метал, отримали машинишювання своїх попередників, які протягом півроку гідно виконували міротворчу місію під егідою ООН.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Проблема

«Вишку» доведеться відмінити

В УКРАЇНІ за три роки з 1992 по 1994 було створено 241 чоловіка. За кімнатні стіни країни посідає 5—6 мільє 6 світи, пропущив стільки поведір Китай, Ірак, Іран, Нігерію. Проблему застосування смертної кари обговорюють у пресі багатьох країн. Завданням іє злочинством як невідмінній заході. З прибудою скасування смертної карі офіційні органи стверджують, що громадська думка рішуче проти скасування, на і кримінальних обставинах поки що не дозволяє цього зрешми.

Дані про кількість смертних вироків, місія і способи приведення їх до виконання важкоотіє державні таємниці і не розголошуються. Незважаючи на скорочення статей у Кримінальному кодексі, за якими можна застосувати смертну кару, кількість розстріляних не зменшується, а 1995 року можна очікувати різкого збільшення кількості стріляних. Відоміска реальна картина застосування смертної карі викликає невдоволення у торговців.

Власті країни, передусім представники правоохоронних органів, підтримують у громадській свідомості кілька міфів щодо застосування смертної карі.

Модия, зрешта злочинств і тому треба смертну кару застосовувати. Припускають, що це слід зробити для стримання зростання небезпечних злочинів. Справді, останніми роками зросла кількість убивств, особливо різко — на замовлення. Більшовиті бізнесмени, банкіри, чинять «розборки» між собою, мєфісують утруваннями, коли гинуть не тільки багатії, ані ж і звичайні громадяни. Та серед деістиків щорічно страчених практично немає осіб, які виникли внаслідок на замовлення, або керівників великих байд. На 90—95 відсотків страчують за побутові злочини: суєділ капилися, побивали і оєдно убили іншого, не завжди навіть умисно. Спалачують суєречки між чоловіком і жіночкою, і в стані емоції винено вбивство. Саме за такі злочини страчують найбільш частіше. Ос чому іде в офіційній статистиці немає інформації, за які саме злочини асуджують до смертної карі.

Я вважаю, що найбільшим часом уряд і законодавці мають звернутися на необхідність розгляду проблеми скасування смертної карі як кроку, важливого не тільки для вступу до Європейського співтовариства, а й для цивілізованого розвитку країни, зникнення в суспільстві потенціалу ненависті та бешдисті, нагромадженого в комуністичному еру.

Олександр БУКАЛОВ, заступник голови Національного комітету української ассамблеї «Міжнародна Амністія».

Вісті МВС

Міліцейсько-поліцейська «Гармонія»

22 працівники одеської міліції на чолі з її начальником полковником Анатолієм Березианином відібули до США, де працюватимуть спільно з американськими поліцейськими. Так іє взаємобачний досвідом між українськими і американськими працівниками правоохоронних органів у рамках програми «Гармонія». У травні поліцейські зі США побували в Одесі, де разом з тутешніми колегами вели інтенсивну роботу по місту, чергували в утриманні та організації внутрішніх справ. Тетур ця щоденна праця чекна на одеситів.

В Україні перебувала делегатація Комітету з правових питань і прав людини Парламентської Асамблеї Рад Європи.

Мета візиту — остаточне узгодження Спільної програми між Радою Європи та комісією Європейських співтовариств у наданні допомоги Україні щодо реформування правової, судової системи та організації місцевих правоохоронних органів.

Зарубіжні гості зустрілися з керівниками МВС України, ознайомилися з діяльністю наших органів внутрішніх справ.

Центр громадських зв'язків МВС України.

Кримінал

Викрито великомасштабну аферу

У Криму викрито великомасштабну аферу корпорації «Азімут». Матеріал розслідування передано до прокуратури Автономної Республіки. Виявлено, що за участі начальника Симферопольської міської податкової інспекції Олександра Густова керівники корпорації використовували підробку печатку податкового відомства, за допомогою якої виготовлювали фальшиві довідки про звільнення від сплати акцизів під час купівлі спирту та вино-горляничих виробів. Афера доведена, що таким чином сума несплатених акцизів становить 53,7 млрд грн.

Про це повідомив журналістам голова постійної комісії ВР Криму з економічної і бюджетно-фінансової політики Василь Шинкалюк. Він також сказав, що під час подальшого розслідування сума несплатених акцизів може наблизитися до 200 млрд грн.

Комісія ВР Криму з економічної і бюджетно-фінансової політики порушує питання про звільнення з посади начальника Кримської республіканської податкової інспекції Володимира Каптінова.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

Інституту
законодавства минув
рік. Що зроблено?

Перекомутація
телебачення: данина
політиці чи економіці?

Соціальні програми і
борги

Конкуренція штучна,
конкуренція природна

Думки з приводу

Багатіємо програмою, бідніємо гаманцем

Невиправданий оптимізм

Григорій ДОВГАНЧИН,
фракція Селянської
партії України

Зрозуміло, що за нищівної економічної ситуації важко чимось поквитатися. Однак реальну картину бачити, очевидно, потрібно. Ми ж стали свідками констатації фактів та невиправданого оптимізму.

Наприклад, справи в агропромисловому комплексі аж ніяк не блискучі. Дуже повільними темпами йде збирання осінньої культури. Зокрема, зернової кукурудзи і кукурузи буряків. І якщо не бачити з боку уряду якогось справді кардинального заходу, то третина врожаю може залишитися під снігом. Ще не поспіємо бачити відсотків озимих зернових, не надеться оранка на зяб. А до перших «лихих мро» залишиться зовсім небагато часу.

Щодо низьких темпів збирання урожаю, то це сталося, передусім, через перебіг з поставками пального, що сталося, передусім, через перебіг з поставками пального, що сталося, передусім, через перебіг з поставками пального.

Наприклад, коли вимагають світло, зупиняються добути аргенти, верстати, інша техніка. Механізатор, на-

приклад, змушений цілий день чекати, щоб виготовити гвинтики чи явусь деталь до бурякозбирального комбайна або трактора, стільки зарплати, як майже працювати у спеціальному режимі, щоб було наслідком для весняної сівби, і т.д. Або чи можна заспокоїтися тим, що зерна держави закуплять у господарств лише третину до по-треби? Звичайно, словами справи не заришати, але в безприсильно самозакоштованості не варто.

Добре, що програма діяльності уряду є. Наразі ми зрозуміли, що не можна линути за течією без руля і без вітрил. Головне тепер, щоб вона була виконана. Безсумнісно, пів час обговорення внесено не мало доповнень і поправок. Зокрема, і нашою фракцією, оскільки в розділі, який стосується розвитку сільського господарства, чимало декларативного, немає механізмів реалізації та контролю за виконанням багатьох положень. Не применшуючи значення технологічних, технічних та інших заходів для виселення галузі з катастрофічного становища (незалежно від форм власності), слід звернути увагу на те, щоб галузь надавалась постійна фінансова допомога, яка не робиться в усіх країнах світу. Наприклад, у Франції в сільськогосподарське виробництво направляється субсидій, що становить 7,1% від валового внутрішнього продукту галузі, у Німеччині — 12,7, в Австрії — 13,7, в Італії — 17,7, Великобританії — 27,2 і т.д. Дай, починаючи уже в 1996 році, необхідно перебачити наділу кредиту підприємств догосподарським зменшенням банківських кредитів.

Прискорення розвитку галузі слід проводити не тільки за рахунок внутрішніх резервів галузі, а й шляхом удосконалення міжгалузевих зв'язків. Якщо будуть програми пропозицій інших фракцій, ми підтримаємо програму діяльності Кабінету міністрів і будемо активно співпрацювати в її здійсненні.

мають, вважають, що цього можна досягти без реорганізації бюджетного процесу, без зміни механізму грошової емісії, без змінки напрямку податків, без прискорення розвинутих і алетських, без покращення кредитного забезпечення. Уряд забуває, що стабільність ніяк неможливо за спад виробництва, нагромадження паразитів і державно-розподільної структури, накручування непродуктивних витрат держави.

Третє. Переураження зростання зарплати плати не створюється: у сфері виробництва вона скорочується через збільшення матеріальних витрат на одинокі продукти та зростання податкових накруток, доводиться підприємствам до державної скарибції, а у сфері соціально-культурній — через скорочення надходжень до бюджету і неможливість прориву його витрат.

Висновок, що без промислового й активного макроекономічного регулювання та сиряжних ринкових реформ розв'язання виходу з кризи немає. На жаль, треба підкреслити, що ця програма не тільки не наближає до ринкової економіки, а навпаки — віддаляє. Нам уряд зрозумів один крок уперед, а тепер — два кроки назад.

Це посилення адміністративної і контрольно-розподільної механізмів, який наслідок програма, тільки загнутають падіння. До речі, державний уряд до планових методів формування фонду зарплати плати, а також встановлення державних цін на машиннобудівну, металеву і хімічну продукцію можуть лише посилювати інфляцію й відновити дефіцит відночних товарів.

Уряд спроектовано на економічний застій. Через рік ми підлоємо такі самі негативні наслідки, аж цього року, будуть поширені несплати, зросте тінюва економіка, посягнеться відплата підплати: спад виробництва досягне 10 — 12%, зменшиться частка податків, надходжень до бюджету — до 35 — 40%, від розрахункових сум, можуть знадобитися реальні доходи громадян, приблизно на 18 — 20%; зовнішній борг зросте так само, на білому, ніж прогнозується — до 3-4 млрд. доларів.

Висновок: здійснення програми — це тільки можливість підтвердити статус-кво встановленої системи влади. Виходячи з цього, можливий політичний компроміс. Він, мабуть, і здійсниться. Хоча це є не остання стадія зблизнення й розвалу.

Ми акторів немоємося, що є без докорінної зміни самого урядового апарату і його виконавчих структур не буде покращення ні в програмах, ні в житті.

Конфлікти ніколи не потрібні

Петро ШВИДКИЙ,
депутатська група «Державність»

Уже не вперше говориться про те, що депутати мають зняти, сідати «конфліктності» для бюджету той чи інший закон, який ми приймали. Однак ніякі наміри не завжди підтримували. Зокрема, документ щодо вартісної межі малообезпеченості, очевидно, не був відпущений експертизи, не був підтриманий цифровими накладками. Як наслідок, виконавча влада зустріла його мало не «в штиль».

Проте цього разу арматура уряду була не переконливою. Бо немає закладів справної цифри у бюджеті ми не повинні знімати увагу на те, в якому становищі опинилася більша частина народу України. Легше, звичайно, кинути на те, наскільки збільшиться витрати бюджету, ніж виконати наслідки привезе підтвердження планів межі малообезпеченості, ніж шукати неспівпадіння підтвердження планів між витратами. Ми голосували за підтримку вартісної межі малообезпеченості, щоб чим менше ступовити уряд до неможливих кроків, пошуку додаткових джерел надходження коштів. Звичайно, спільно з відповідними комісіями Верховної Ради України.

Щодо Указу Президента «Про Національну гвардію України», то це питання досить складне, що й підтверджує дещо незгодна реакція парламентаріату під час його обговорення. Як свідчать акти моїх колег-депутатів, Національну гвардію треба підпорядкувати Президенту України. Бо не може бути іррегулярною між військовими формуваннями в одній державі. Але зробити це треба законом, цілком логічним, а не з порушенням законів, як це робить президент. Як свідчать акти моїх колег-депутатів, Національну гвардію треба підпорядкувати Президенту України. Бо не може бути іррегулярною між військовими формуваннями в одній державі. Але зробити це треба законом, цілком логічним, а не з порушенням законів, як це робить президент.

Фіксація цін — передусім

Сергей ДРАГОМАРЕЦКИЙ,
депутатська фракція «Комуніст
України за соціальною
справедливістю і народовладдя»

Питання межі малообезпеченості — це принципове політичне питання. А коли констатувати, що в нинішній ситуації напрям курсу реформ. Бо реформи здійснюються не для країни в абстрактному розумінні цього слова, а для конкретних людей, які в ній живуть. І якщо 90 відсотків населення стають бідними, а решта 10 відсотків стають багатими, то це не реформа.

Чому це питання нашої реформи? Тому, що реальність межі малообезпеченості лише тоді підвищить реальність збільшення людей, коли будуть зрівняні ціни. Передаєш на товари й послуги, які розкручують інфляцію. Це енергетика, сировина і, певня річ, товари першої потреби. На ці товари уряд не хоче йти, бо вони заважають на концепції лібералізації економіки, яка є в одній країні з усім цим попитом не дає. Держава мала б узяти на себе фіксацію цін на товари першої потреби і зняти, що жодної емісії не буде, і тому не треба надаватися на шапках монополістично-товаровиробничих, які, на сузі, диктують урядові свій курс. Аж в устому емісії в антигосподарське законодавство, однією з елементів якого є регулювання цін.

Указ Президента України стосовно Національної гвардії це раз засвідчує, що ми живемо в умовах повного негнучого і зневаження законів. Виходячи з нас обрано першого Президента, тобто за 4 роки, з 800 хвилин та розпоряджень майже половина порушених законів. По суті, коли в Верховній Раді підходять до нього принципово, то мусить лише те й робити, що приводить їх до норми. Оскільки Указ щодо Національної гвардії засвідчує про намагання глави держави зосередити у своїх руках деякі блага влади — з одного боку, а з другого — це сталося свідками згортання демократичних процесів у державі. Тому на Указ Президента необхідно накладати вето, а потім провадити у відповідності законодавства, щоб уникнути подібних колізій.

Олексій ЮЩИК,
радник з правових питань
Голови Верховної Ради
України.

Кому віддаємо телеефір..

НАКАЗ голови Держтелерадіо Зіновія Куліна про перехо-
мутацію телеканалів в Україні (УТ-2 на місце Громад-
ського Російського телебачення (ГРТ) — колишнього
«Останкін» — та навпаки) викликав достатньо неоднознач-
ну реакцію. Якщо представники національно-демократичних
кіл бітують цей наказ, то більшість населення у зв'язку
з ним каже таке, що не тільки в газеті, а й навіть на на-
казі писати не можна.

Значино, для побудови демократичного суспільства в Україні обов'язковий політичний плюралізм, що неможливо досягти, якщо не забезпечити для кожного громадянина рівні умов. Хоча б на тому рівні, що був у часи, які зараз існують «тоталітаризми». І ця інформація має бути різко розповсюджена серед українців зору. Без цього, звісно, теж можна побудувати державу, причому будь-яку: авторитарну, тоталітарну, олігархічну, але тільки державу, яка не має інтересів навколо ГРТ («Остіанко») в Україні акрують саме навколо питання про майбутнє цього суспільства; як будуть у ньому робити справу; як будуть розподіляти гроші, як будуть робити за них. І саме тому програма ГРТ («Остіанко») наспує як лакмусовий папіреш, що визначає наше майбутнє, і

А панування емоцій призводить до того, що на перший план виходить політична складова, а той час як економічні і юридичні чинники залишаються поза увагою. А ладеном.

МН ЯКОСЬ забуваю, що Центральні телебачення (яко ж «Останкіно», яко ж ГРТ) проглядом майже 45 років створювалося на кошти і скрапінні наданням і давали. Коли в 1992 році проходила подія союзнаї спадщини, Україні було запропоновано взяти участь в акції «Самостійність», щоб перетворити її в міждержавну. Керівництво України події відмовилося від цієї пропозиції з політичних мотивів, а не з питань культури і фактично позбавило громадян України. Слід сподіватися, що ми ще з'ясуємо, хто конкретно в цьому винен, і чи буде це відшкодувати.

І ось зараз, хоча з-під єдиного для зруйнованого Союзу телебачення анськинуто правова базу, громадяни України не сприймають його як чуже. Досить згадати, що, за наявними даними, 91% українських телеглядачів віддавали пальму першості саме ГРТ. І не виня, а біда українських каналів і тому, що вони поки поступаються рівню

Звичайно, їх розвиток має бути пріоритетним. Але ж кращого стимулу для розвитку, ніж конкуренція, в ринковій економіці до якої ми начебто переходимо, поки не придумали. Знищення ж конкурента неминуче приводить до застою і деградації (це ази ринку!), що не підє на користь ні телебачення, ні глядачам ні відноправній інтеграції

Україні у світовий телепростір. І ця інтеграція буде йти, попри всі негаразди. Те ж саме ГРТ можна айдіно дивитися з країнах Європи, досить лише придбати супутникову антену. А в Ізраїлі, незважаючи на досить складні відносини цієї країни з колишнім СРСР, айдіно транслюється ГРТ («Останкіно»), і Російське телебачення (РТР). І йде в цьому не вбачають загрози для дер-

А наші громадяни опинилися в досить скрутному становищі: спочатку в них відібрали першочисельність (бо внаслідок суспільної експропріації багатьох

них заощаджень зараз супутникову антену може купити лише невеликий прошарок багатих людей), а тепер відбирають і другу можливість, обмежуючи трансляцію ГРТ.

Проте є й позитивні приклади: а місці Південноукраїнськ практично всі мешканці можуть дивитися двадцять (!) каналів: 2 російські, 2 українські, світові, європейські, музичну, дитячу, спорт, канал «Україна», канал «Інформ», «СТУ» (національний канал, місцеві канали). В сучасних умовах не здається казкою, але хочеться вірити, що це — майбутнє України. Коли не тільки мешканці Південноукраїнська, а й всієї України зможуть самостійно вирішувати, що їм дивитися, а не залежати від уподобань столичного чиновника.

А для цього треба зовсім не багато: згадати, що стати багатим можна, лише примножуючи, а не ламаючи та перерозподіляючи напрацьоване батьками. І інтеграція України у світовий простір все одно відбудеться, рано чи пізно. Питання лише а тому, як пізно і на яких умовах.

ЯКЩО виходити з державних інтересів, то слід було б розробити нову правову базу, яка створювала б можливості для цивілізованого інформаційного обміну між Україною та Російською Федерацією. Я кажу, до речі, мільйони каналів інформації з Російської Федерації по Україні, її створення каналів передачі інформації з України в Росію, зокрема, в містах проживання українців.

Саме з пропозицією перейти до розмови міждержавного уряду з питань інформаційного обміну звернувся до керівників Радіо і Телебачення України Ігор Раїс Л. Сидоренко. Службова побачення було — на час переговорів зберігати існуюче статус-кво у телебаченні. Але як це зробити? Професор звернувся з цією пропозицією до керівників державних, а вже 18 липня був виданий той самий розпорядок, який дозволяв і далі фактично змінити існуюче статус-кво. Війтам можливість зберігати старих інформаційних зв'язків та старі звички. Можна, звичайно, іти зараз крок за кроком з метою укріплення ТЕМІ, Кубанці не мають права вимагати, щоб ми мали право асидати; унаслідок цього, вони не повинні мати таких перешкод, чому даному році слід псувати у нас

домі. Це великі дивні речі творяться і в наших стосунках з ГРТ («Останкін»). Саме по собі він робивши власних програм, за купівля за кордоном телесеріалів, альбумів, фільмів тощо коштує до сьяти dollar. Україна з 1992 року не внесла жодної копійки в телекомпанію «Останкін», але весь цей час ми безкоштовно отримували Інтертелектуальний продукт від компанії «Останкін», попри те, що виступає досі вважалося однією з кращих телекомпаній Європи. Україні заляглося лише розповідати телесеріали в своїй території.

І тут наших громадян починали залучувати «вельдизсими» сумами, які слід на це витратити. За останнім даними, це складає 8,8 млн. доларів на рік. Багато де чи мало? Якщо по суми розділити на 52 мільйони мешканців України і на 12 місяців, то отримасмо... аж 1,4 цента на одного громадянина, або, за сучасним валютним курсом, десь у межах 2,5 тисячі купонів. Наші ж громадяни у вигляді податків сплачують набагато більші суми і мають право сподіватися, що держава, яку вони утримують, ці самі податки, забезпечить їх потреби.

До речі, цікаві деталі: атракти на трансляцію ГРТ в Україні, частину яких нам компенсує Російська Федерація, идуть не до Москви, а на забезпечення роботи українських ретрансляторів. Тобто фінансується не ГРТ (як кажуть іноді некомпетентні люди), а доступ наших громадян до його продукції.

Але тут починає лунати: «Державні невиндіти або жадність! Для держави починає!» Я одразу ж з громадянином анікалюю: запитання, чи так може бути, якщо не анігадно, а державні — цілком вимовні для держави, який їх інтереси невиндіти і казати шкідливі? Думаю, що той, хто штучно протиставляє інтереси громадян і інтереси держави, зовсім не сприяє зміцненню останньої.

Посиланням на інтереси держави маскується економічна зацікавленість тих, хто намагається зупинити вступ на ринку рекламно-медійних товарів. Бо реклама, мабуть, єдина галузь, що активно розвивається в Україні. Ліквідація конкурента в особистому інтересі підприємця, який бачить вольонтий потік від законних рекламодателів. При цьому вони сподіваються, знищення конкурента каналів УТ-1 і УТ-2 дасть їм можливість розвинути рекламного нася (якщо взагалі сягає 3500 доларів за хвилину). Щоправда, а цьому разі гарантовано, що на українських телеканалах неможливо виробити продукцію, бо вітчизняний виробник просто не зможе подолати фінансових бар'єр. Імовірно, що в витратити буде зовсім не державні гроші, а гроші організації, яку він очолює.

залишили вихідні позиції в телевізійному рекламному бізнесі. З огляду на те, що в Україні відсутня система збору грошей за використання ефіру, компанія змушена була виступати в якості заручника реалізації планів цієї компанії. Завдяки цьому, компанія могла кваліфікуватися як жертва і інтегрувати в свою діяльність реєстрацію преси телеведучих, і право громадян на інформацію, і суспільно-політична стабільність в Україні. Аналіз лідерів телебачення до Верховної Ради, показує, що в Україні неможливо уникнути ситуації викликані владою негативну реакцію населення. У листопаді, під впливом здебільшого стосовно підписи до статів осіб — мешканці будинків, вулиць, сіл, представників трудових колективів, учасників зборів громадських організацій

— люди висловлюють протест проти рішення Держтелерадіо України і вимагають відмінити його. Чимало громадян висловлюють обурення, звертаючись до Приймальні Верховної Радн телефоном. В той же час листів на підтримку перекомутації надійшло лише два, один з них, *стопроцентний*

На жаль, не всі керівники держави мають адекватне уявлення про ситуацію. Віцепрем'єр І. Курас вважає, що «реформа неможлива без повної мобілізації». Засвідчено лише двомалочисні підписання приписання Держреоргану та Миколайчуку, а також відсутність ухвалення рішення, ухвалення якого були переважалою більшістю членів Конгресу України. Мають, по-перше, бути розкриті всі факти, які доводять віцепрем'єр по підпису в Одесі, Севастополі, Донецьку (тричі) Луцьку, Харкові, Львові, Сіферополі, Івано-Франківську, Тернополі, Києві, маючи, віцепрем'єр і про одностану акцію на жовтні ГР, що провели на початку жовтня активісти ГР, маючи, віцепрем'єр і про підтримку населенням. А як жовто вирішувати проблему, не маючи підписного ухвалення

АЛЕ НАЙГІРШЕ те, що в українському телебаченні сьогодні німає ні сил, ні коштів, ні творчих амбіцій, ні мотивації, ні чітких запитань майбутньому, що вже створюється у зв'язку з виникненням каналу державного, що саме місце в ньому не бовує, не місце в Україні національного телепродукту, а не зовсім навітряні зразки застосовані по всьому світу. В останній чотирок років, за даними українського телебачення, до союзу, телеканалів, американської продукції, на 15-20% західноєвропейської і на 10-15% російської. Після наказу про перекриття каналів це співвідношення почало змінюватися. Чи не користь України?

Питання, як кажуть, риторичні. Досить побачити на екрані хоча б один згаданий телепропагандист, який повчав нас, як жити, або познайомитися з матеріалом, що свідчать про передряд українського ефіру телекомпаніям, що існують на іноземні кошти. І згадати, що створення інформаційно-аналітичних програм для українського телебачення оплачується з-за кордону, і що студія «Куртєлес-фільм» замість виробництва власних фільмів планує дублювати заході...

Можна, зазначено, робити гарну мішу при поганій грі і навпаки, звати це «зауваженням до уваги», але тоді слід підняти питання розповсюдження інформації, розповсюдження «інформативності суверенітету» чи «національного вирождження».

Наче, всі ці дії мають довести значальні підтримку. В тому числі і від партій та громадських організацій, які задля того, щоб побороти смітину у російському умі, одні в українське колоно і до вступу. Одні з телеграфістів, посміюючись, розповідають: «мент! «Хі хлопці — такі каровані, ні. З ними можна поводитися, як з хлопцями з дитячого садка». Тому досить сказати: «Ті боби в сяті» і він, щоб довести протилежне, зробить, що, тоді тріть

ба. Тож і цим скажеш, що твої дії проти «москалів», і вони всі тобі потрібні піднесуть на тарілочки з блакитною каймою». Навіть якщо для цього доведеться порушувати закон і руйнувати правове поле України.

Давайте поднімось: існує Закон України «Про телебачення та радіомовлення», існує Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення, до включної компетенції якої належить розподіл каналів, частот, часу мовлення. Жодна організація чи посадова особа не має права втручатися а цей процес. А що ми бачимо?

Наказ по перекомутування, який видав голова Держтелерадіо, суперечить ст. 22 згаданого Закону і утворює праву Національної ради (створеної, до речі, силою Президента на Верховною Радою України). Національна рада з питань телебачення та радіомовлення вправі перекласти ці функції на об'єднані засоби масової інформації, передаючи трансляції ГРТ, ліцензію на канал мовлення не отримували. Наказ по перекомутуванню був погоджений на ініціативу керівника Держтелерадіо, членів Верховною Радою, з іменем міністром і, мабуть, по згодою невідомих Президенту. І дії голови Держтелерадіо можуть кваліфікуватися як зловживання повноваженнями, а також або службовий злочин.

Особливу пікантність ситуації надає той факт, що існування самого Держтеррадоп чинним законодавством України не передбачене. І саме його існування, і незаконні дії його голови є порушенням п. 1 ст. 18 Конституційного договору, згідно з яким «виключно законами визначаються: ... діяльність із записів масової інформації». А дії, вчинені поза правовим полем держав, є також порушенням ст. 61 Конституційного договору, яка передбачає, що «законодавство України діє а частини, що не суперечать нормам Конституційного договору».

НА ЖАЛЬ, неспродумані ді
лови Держтелерадіо 3.
лина поставили у досить
зручне становище Прези
те: тому доведеться в
ишувати, що захищати
Конституційний договір
Зондів. Влада миттєво

Хоча, з іншого боку, у ідентифікації з'являвся чудового року не тільки показати, а й гарантувати дотримання, а і можливість вийти той рейтинг, що на рік тому. Досить повернути споловині ситуації, яка була на 1 серпня, і перейти до підста-ування укладання міждержавної угоди про інформаційний між Україною та Російською Федерацією.

І тут — широке поле для співпраці різних гілок алаїди, без чого аорітати цю проблему буде практично неможливо. Шоправда інакше, протидію іноземним коштам, які вже наїлилися на оренду українського ефіру, але бдемо співпрацювати, що ми зможемо захистити свої національні інтереси. І вартість ми маємо чудову можливість довести, що у нас працюють закони, а не свавільні чинники, що дозволить нашій державі з честю скласти іспит і стати назавжди повноцінною.

Володимир АЛЕКСЕВ,
народний депутат України,
заступник голови Комісії
законодавчого
забезпечення свободи
слова та засобів масової
інформації Верховної
Ради України

ПАРТІЇ СКАЖУТЬ: «РЕБА!», виборці змушені будуть відповісти: «Так!»?

БАЛІЗЬКО двох років минуло з дня прийняття Закону про вибори народних депутатів України. Цей час характеризується подальшою структуризацією суспільства, утвердженням ряду нових партій на політичній об'єднанні, інтенсифікацією політичної боротьби. А тим часом практика виборів до Верховної Ради на основі і відповідно до закону від 18 листопада 1993 року містить багато його недосконалостей, внаслідок чого сформували новий склад Верховної Ради України не відобразив. Потреба реформування виборчої системи нагальна.

Проект нового закону України «Про вибори народних депутатів України» побудований відповідно до Конституційного договору між Верховною Радою та Президентом України, який передбачає проведення виборів народних депутатів України за змішаною пропорційно-мажоритарною системою. За цього половину депутатів обирають за пропорційною системою по загальнонаціональному багатомандатному округу, а половину — за мажоритарною системою по одномандатних округах, де можуть висувати також представників політичних партій або безпартійних.

Безсумнісно, формування й розвиток політичних партій є законним історично-політичним процесом. Відповідно до своєї політичної та їх підтримки виборчим воєм мають бути представлені в парламенті. Тому подальше вдосконалення проведення виборів на багатопартійній основі є принциповим і нічого, окрім схвалення, аніляти не може. Але багатопартійна система виборів не повинна призводити до монополії партій та їх керівництва в політичному житті, далеко не в усіх країнах її поважають з пропорційною системою виборів. Для України це має особливе значення в перехідний період, коли для численної кількості політичних партій ще не закінчився процес їх становлення. Більшість з них, як з'ясувалося, не-

спроможна довести свої програми до відома широких верств населення й дістати їх підтримку. Значна кількість громадян не усвідомлює різниці між багатьма політичними партіями та їхніми програмами, що, то-го ж, не завжди мають істотні відмінності.

АЛЕ ОДНА з позитивних рис мажоритарної системи виборів у тому, що вона дає можливість виборцям оцінювати особисті якості кандидатів в депутати разом з їх партійною належністю. Такої можливості немає за пропорційної системи, де з'являється побоювання, що неінерційнісвоєчасне роз'яснення за партійними списками може стати для багатьох громадян сльми.

Це підтверджується тим, що згідно зі ст.38 проекту закону про вибори у виборчому бюлетені на багатомандатному округу від кожної партії вносять прізвища перших трьох кандидатів. Що це означає? А те, що персоніфікацією є голосування лише за партійних діячів (вождів партій), чим фактично може підміняти голосування за програму партії.

Утім, саме виборча кампанія має стати важливим чинником пропаганди програм окремих партій, формування їхньої більш зрілої системи. Тому є підстави вважати, що вибори за

пропорційною системою в умовах сьогоднішнього спотуку доцільно проводити для зміцнення не більш як 1/3 депутатських місць. Для персоніфікації голосування за пропорційною системою потрібно також вказувати у партійних списках прізвища всіх кандидатів, а не лише лідерів.

Затвердження викликів і проведення виборів за пропорційною системою лише по одному загальнонаціональному округу. Така організація відповідно інтересів підстав партій, партійних керівників, столичної партійної еліти. Вони не забезпечують висунення належної кількості кандидатів у депутати від місцевих партійних організацій, пропорційно до їх чисельності та впливу. Тому доцільно складати списки від партій, висувати кандидатів у депутати і проводити вибори за пропорційною системою не по одному загальнонаціональному округу, а по кожному з виборчих округів.

Відповідно і списки кандидатів у депутати мають формуватися за принципом представництва органами партії (ст.23). У такому разі відповідно передбачає проектом неперіодичну можливість розмови з кандидатами або кандидатами в депутати на одномандатному окрузі за загальнодержавним округом (ст.22), котрою грубо порушуватиме рівні умови для всіх кандидатів у депутати.

ДОДЕРЖАННЯ принципів демократії означає також усунення тенденції до встановлення монополії політичних партій на висловлення у виборчому процесі своїх програм, а також безумовний перенесення усіх інших суспільних, громадських формулювань.

Так, за проектом майже тільки з делегованих партіями осіб формуються склад членів округів та дільничних виборчих комісій. Представники інших громадських утворень можуть увійти до їх складу лише за умови, що немає відповідних кандидатів, висунутих політичними партіями. Окремі ж такі країнці, коли представники політичних партій взагалі не були репрезентовані у виборчих комісіях, проект закону про вибори штовхає до іншої крайності — формування комісій майже винятково з членів цих партій. Намір авторів проекту створити насприятливий умови для партій призведе навіть до можливості появи такої ситуації, коли постатє питання — який кандидат від партії треба надавати перевагу щодо їх участі в комісії. Це можливе в тому разі, коли кількість висунутих від окремих партій представників перевищує кількість передбачених законом членів комісії? Отже, виборчі комісії складаються з партійних функціонерів, прямо зацікавлених у певних результатах виборів. Разом з тим проект зберігає шлях до участі у виборчих комісіях представників програм не зацікавлених партій, зокрема, молодіжних, професійних, ветеранських та інших громадських організацій. І це тоді, коли партії в Україні, як уже наголошувалося, лише формуються, більшість з них остаточно не стала на ноги.

Певні переваги для кандидатів від партій випливають з передбаченого ст.24 та ст.26 обов'язку внесення грошової застави за висунутого кандидата в депутати. Хоча її розмір не надто великий, але ясно, що можливість сплатити заставу і стати на побільшій з чим різниці грошей багато більш для партій (партійної каси), аніж в разі висунення кандидата групою виборців (не визначено, хто повинен розраховувати заставу), а тим більше, для окремих осіб, що висунули самі себе.

Недовір'я авторів законопроекту до будь-яких громадських формувань, за винятком партій, проявляється і в тому, що ці формування позбавляються права висувати кандидатів у депутати, ознайомлюватися зі списками виборців, які підтримують певного кандидата тощо.

Проектом не передбачено створення рівних умов для кандидатів і в галузі фінансування виборчої кампанії та проведення персональних акцій (ст.25). Якби властиво і для чинного виборчого закону, який неспроможний забезпечити фактичний переважний політичний сил, які мають певні переваги над іншими структурами і засоби масової інформації або ж офіційно й неофіційно фінансовують підтримку (у тому числі як відкриті і приховані пожертвування) як окремих кандидатів або окремих виборчих структур. Проте, що виборчий фонд як партій, так і незалежних кандидатів створюється за рахунок власних коштів (ст.32). Цікаво порівняти цю статтю з положенням ст.37, згідно з яким акції в недержавних засобах масової інформації обмежуються розміром власних виборчих фондів. Такі обмеження внаслідок чого переважа в джерелах інформації політичних партій, які, як правило, мають багато більшні виборчі фонди, аніж незалежні кандидати. Те саме і з можливостями партій та незалежних кандидатів щодо випуску плакатів, листівок, інших друкованих матеріалів (ст.33). Таке саме переважає партій над іншими громадськими утвореннями ми бачимо, коли йдеться про ознайомлення з документальною комісією, про можливість брати участь в об'їздах виборчих округів, висувати під час прийняття ними рішень (ст.14), копіювання списків виборців (ст.20), оскарження рішень виборчих комісій (ст.18). Це буде особливо дивно в тих округах, де вибори відбуватимуться за мажоритарною системою і де балотуватиметься значна кількість цих кандидатів в депутати, котрі жодного стосунку до партій не мають.

Незрозумілі і причини зміни в проекті томо порядку заповнення виборчих бюлетень, якщо дотримуватися до чинного порядку, котрий вимагає від виборців робити позначку (+) проти назви партії або прізвища кандидата в депутати є, по-перше, невизначено для виборців і, по-друге, створює сприятливі умови для протязкавання фальсифікації, особливо щодо бюлетень, де немає жодної позначки.

З метою уникнення випадків створення сприятливих умов для окремих партій або кандидатів у сфері фінансових витрат на виборчу кампанію, використання для персональних акцій засобів масової інформації та запобігання фальсифікації результатів виборів доцільно було б додатково передбачити в законі створення спеціального комітету окремого округу. Йому можна було б надати широкі повноваження

для перевірки діяльності виборчих комісій і фінансових питань, у проведенні перевірок кожної акції, під час підтримки поданнях кандидата. А цей відрізок грошей, на який потрібно, роботи також у присутності незалежних — саме незалежних громадських Засадочих на масштабні абсентеїзм в країні, можливо, доцільно законодавчо закріпити, що участь у виборах з громадським обов'язком громадянина України.

Проект створює і деякі інші зауваження, в тому числі серйозні. Цілком необгрунтованим є (ст.2) проекту повноваження права бути обраним депутатами об'єднань, протрапиріацій, мичків особистого складу Збройних Сил, СБУ, МВС, Національного гвардій, інших не згаданих у законі (заставляю). Мова, структура парламенту він лише про тимчасове зупинення їх служби на час виконання депутатських обов'язків. Ту саму ст.2 доцільно доповнити положенням, що представники депутатського мандата з посадою в апараті виконавчої або судової влади.

Доцільність прийняття обов'язкової проктури сприяє сумнів і тому, що розрахований на однопартійний парламент. А якщо він буде двопартійним? Адже відомо, що в сучасних умовах у результаті процесу структурної трансформації він делі більше мірою перетворюється на орган територіального представництва населення.

Об'єднання і групові суперечності розколюють коаліції територіальні депутатські групи. Тому потрібно створити другу палату. Вона могла б стати скаргою протязкавання першій, де б судили заперечуємість партійні та групові інтереси. Це могло б підтопити останніх до усвідомлення неприпустимості надмірної конфронтації, інтенсивних пошуків компромісу.

Висновки. Проект нового Закону про вибори народних депутатів України, який передбачає проведення виборів народних депутатів України за змішаною пропорційно-мажоритарною системою, за цього половину депутатів обирають за пропорційною системою по загальнонаціональному багатомандатному округу, а половину — за мажоритарною системою по одномандатних округах, де можуть висувати також представників політичних партій або безпартійних.

Безсумнісно, формування й розвиток політичних партій є законним історично-політичним процесом. Відповідно до своєї політичної та їх підтримки виборчим воєм мають бути представлені в парламенті. Тому подальше вдосконалення проведення виборів на багатопартійній основі є принциповим і нічого, окрім схвалення, аніляти не може. Але багатопартійна система виборів не повинна призводити до монополії партій та їх керівництва в політичному житті, далеко не в усіх країнах її поважають з пропорційною системою виборів. Для України це має особливе значення в перехідний період, коли для численної кількості політичних партій ще не закінчився процес їх становлення. Більшість з них, як з'ясувалося, не-

спроможна довести свої програми до відома широких верств населення й дістати їх підтримку. Значна кількість громадян не усвідомлює різниці між багатьма політичними партіями та їхніми програмами, що, то-го ж, не завжди мають істотні відмінності.

В СІС ПІДСТАВИ вказати, що після прийняття проктури (як це передбачено Конституційним договором між Верховною Радою України та Президентом України) нової Конституції України намішні одномандатні українські парламенти буде реформовано у двопалатні. Тому в разі прийняття запропонованого законопроекту закон буде призначено на недовге існування.

Враховуючи, що строк повноважень Верховної Ради нинішнього скликання дозволяє її функціонувати пошніше до прийняття нового Закону, в цілому можливо, що цей закон не буде жодного разу масштабно застосовано. Все це породжує сумніви в доцільності його термінового прийняття. І, напевно, внаслідок його прийняття на певний, недовгий час (з внесенням найбільш потрібних поправок до чинного виборчого закону), враховуючи подальше структурнування політичної системи України, має допустити розробку ряду питань, які в нинішньому проєкті спричиняють категоричні застереження.

Борис ОЛЬХОВСЬКИЙ, народний депутат України, доцент Національної юридичної академії, кандидат юридичних наук; **Марк ШІВІК**, академік правової академії, професор Національної юридичної академії.

Дайджест-прогноз

ВІДЗІМІСТЬ ДУМА НЕ ЗМІНІТЬСЯ

СЬОГОДНІ, коли вибори відійшли до своєї акційної стабілізації — закінчується збирання підписів, розгортається передвиборча кампанія, — можна підбити перші проміжні підсумки. Найважливіші, на наш погляд, такі моменти.

Широко розрекламована система двох центристських блоків реально не склалася. Аналіз кандидатських списків обох блоків показує, що місцеве керівництво, за винятком республіки у складі РД, не зажадало на об'їзди підтримки й сприяння, під активної роботи зі створення й підтримки двоєдиної «партиї альянсу» відмовилося. Більшість містеві еліти та великих промисловців ухилилися від вступлення своїх кандидатів за списками НДР («Нам дім — Росія»), а блок Рибкіна взагалі не привернув до себе жодних значних постатей.

Кількість партій і рухів, що зареєстрували свої списки в Центризбиркомі, перевищила за 70. Наймовірніше, це результат складної ситуації в українському проекті, бо предметом нажив-

ної конкуренції стали центристський електорат і «оболото», що не визначалося.

Перелік партій і рухів, які потрапили до остаточного списку для голосування, очевидно, буде дуже великий — можна очікувати до 25 учасників «фінального збору». Це призведе до значного, аніж 1993 року, потончання партій. Перестануть існувати більш трудові й для багатьох виборчих об'єднань, особливо для ЛДПР, руху «Держава». Конгресу російських громадян НДР і блоку Рибкіна.

Якщо робити всі вибори об'єднання та їхні вибори на чотирьох групах (ліберальні демократи, «традиціоналісти», «державники», центристи), то ситуація в кожному із секторів електорального поля бачиться такою.

На голоси виборців ліберально-демократичний орієнтації претендуватимуть приблизно 7–8 партій і блоків. Це ставить під загрозу нормальне представництво демократичного електорату в Думі-95, бо, за винятком «Яблоку», жодна партія або блок не має твердих гарантій подолати п'ятивідсотковий рубіж. А якщо до Думи прохочуть лише «Яблоку», то воно матиме не більш як 35 мандатів (Явлинський цілком тезово розраховує на 10 відсотків голосів), а разом демократи можуть отримати близько 50 мандатів.

Електорат «традиціоналістів» (Компарія РР, «Трудова Росія», Спілка комуністів, аграрна партія та ін.) порівняно значно менше, аніж в інших політичних секторах. «Трудова Росія» і Спілка комуністів не зрадять великої шкоди КПРФ, хоча й можуть перемогти в окремих об'єднанніях округів. Якщо Компарія РР отримав близько 20 відсотків голосів за список, це дасть їй менш як 50 мандатів у Думі. За округами КПРФ може провести разом з анілізованих десь 30 з літником депутатами. Отже навіть подвійності своє попереднє представництво, кожен сектор не більш як однієї п'ятої загальної кількості місць у Думі.

Аграрна партія, якщо зможе «поділитися» об'єднанніми округами з КПРФ так само відало, як на минулих виборах, завоює близько 35 мандатів. Отже у сумі «традиціоналісти» мають змогу отримати 120–125 мандатів.

Складні й неясні перспективи у «державників». Коштині найпопулярніші на старій ЛДПР і «Держава» Рудького зму-

шені покітяться перед новими претендентами на його електорат — Конгресом російських громадян (КРП) Скокова — Лебеда, жирновським об'єднанням «Влада — народу!» блоком Станіслава Говорунова та ін. Причому за об'єднанніми округами слід чекати появи кандидатів від РНС Баркашова та інших одиноких патріотичних партій. Перестануть Жирновського, за всіма оцінками, сьогодні значно скромніші, аніж два роки тому. Шопродана, його конкурент Рудького припустився багатьох грубих помилок, що створили складніші вже на фазі збирання підписів, не всі гарси і в КРП. Навіть якщо команда Скокова — Лебеда якісно змінить технологію своєї виборчої кампанії, вона отримає в крайньому разі 12 відсотків голосів за списком, 5–7 мандатів за округами і загальною матиме трохи більш як 30 мандатів.

За центристський електорат борються «Нам дім — Росія» (НДР), «Жінки Росії», «Спілка парів» (Щербаків, Шмаков), блок Рибкіна, ПРЕС, «Моя батьківщина» (Громов, Мішин), Соціал-демократична спілка (Попов, Липинський) та несутеня кількості дрібних претендентів. За певного розподілу голосів цілком можливо, що необхідні 5 відсотків, окрім НДР і жінок, не набере ніхто, а НДР цілком здатний отримати близько 8 відсотків за списком і до 30 мандатів за об'єднанніми округами. «Жінки Росії» поки що мають стабільні 8 відсотків, але оскільки їхній електорат зосереджено в містах, а в селах соціологічні дослідження не проводять, то ці дані, очевидно, завищені.

Симптоматична присутність у партійних списках регіональної номінації та підприємничої еліти, які активно брали участь у місцевих виборах 1993–1994 рр. Очевидно, вони становитимуть основну конкуренцію партійним висуванцям в об'єднанніми округами, де вони шанси, заважаючи на підписи місцевих виборців, здебільшого значно кращі.

Через голоси людей, які не визначилися, поділять між собою об'єднання, що проходження в Думу за партійськими ймовірно, але не гарантовано, — «Держава», «Деміфр Росії», «Уперед, Росію!», «Влада народу!», «Партія самоврядування трудящих та радників».

Попередній висновок, який можна зробити на основі цього прогнозу: жодна з ініційованих політичних «сил» виграє

вибори до Держдуми не зможе. Нинішній склад нижньої палати в політичному плані буде фрагментовано практично так само подібно, як і нинішній. За проміжними оцінками, близько 20 мандатів втратить ОПР (Аграрна партія Росії), близько 40 — ДВР, до 30 — ЛДПР, до 25 — ПРЕС, звільнені крісла займуть комуністи, безпартійні обранці, депутати від НДР і КРП. «Держава» та інші «оболотні» об'єднання. Можливе незначне зростання фракції «Яблоку».

Ясно, що в новій Думі складеться стійка вителітська більшість. Але такий результат виборів — це проблема, скоріше за все, для Рибкіна і Чормодріна, аніж для Силіна, бо очевидно, що першому більше не бути спікером, а другому ніколи не отримати потім довіри своєму уряду. Нова Дума цілком може відправити кабінет Чормодріна у відставку, як могла і стара, то коли Силін залишається Президентом, Держдума, маючи більш-менш парламентську більшість, не зможе створити свого уряду. Не в змозі вона і змінити частину конституційних статей, що визначають характер політичної системи. Такі можливості можуть з'явитися, та й то згодом, лише після президентських виборів.

Прогноз підготовлено «Експертним інститутом Російського союзу промисловців і підприємців».

«Общая газета», 12 жовтня 1995 року.

Замість коментаря

«Державність» це не «державність»

ВІДОМО, що будь-який прогноз — справа невідчужа. Особливо в Росії, бо її — «умом не поймає». А тому й історія жостко-своєї «Общої газети» — не виключення. Як історія, вона дає відчуття сутності подій, що відбуваються в сучасній державі, котра на всіх доскоди задекларувала свою відданість цивілізованому майбуттю і прагненню до демократії світового зразка.

Проте це в Страсбурзі наприкінці цього вересня відомий російський правозахисник думав від «Деміфру Росії» Сергія Ковалова, отримуючи Премію за прав людини, посперяв Європу: справжній демократії в Росії треба допомагати. І допомагати серйозно, щоб не пропаганди головно. На думку Ковалова, «головну небезпеку для нашого майбутнього складає те явище, котроне в політичному словнику позначається терміном «державність». «Державність» — це зазвичай обожнювання держави (государства) як самодостатньої сили, яка стоїть поза суспільством і над ним». За Коваловим, підтриманням для ідеології «державності» є, з одного боку, імперська носять стабільність, наляканню економічними і політичними нестабільністю. З другого — непомірні амбіції владних

структур. Особливо — силовики, котрі за умови подальшої демократизації бояться втратити ваду. Перемога ідеології «державності», переконаний правозахисник, призведе спершу до авторитаризму, а далі — або до хаосу, або до неприхованої диктатури. Згодом, відверта заява мужньої людини, котра сама перебуває біля вала, але змінити її, на жаль, не може.

Проте — ці сілі в Україні боїться «державності», а жаль патріоти це недовока знали, що не варто платити націоналізму і любові до України і треба істотно розбудувати державу.

Аж на мене, то російська «державність» є певною небезпекою. Во відрізняється від нашої державності принципово. По-перше, Україна як колонія колонія має розбудувати, зміцнити

свої державницькі інститути, ужити у свідомість багатьох новоспечених громадян як одну з найбільших цінностей. А «державність» Росії не багаторазово чому не намагає за російською ці радянською імперією, яка була й — головно! — надала має бути «старою сестрою» новим державам — колишнім союзним республікам. І заперечує так теза на найвищому державному рівні — згадує підписаний російським Президентом зовнішньополітичний курс Росії. Він спримує і на забезпечення одноосібного домінування на теренах СНД. У цьому дуже мало від нормального для будь-якої держави цивілізованого застереження на національних інтересах.

По-друге, ідеологію «державності» в Росії сьогодні експлуатують чи не всі політичні сили — від вала до зинчів (але не істотно професійно-військовий шовіністичний сектор отримав, відомий ще з часів Гіллера й Муссоліні — країну

зрадник всі, а отже, гуртувати може проти всіх. Орел — це не курча, і зацькованого негаризми обивателя справді відштовхувати на захист.

Особливо коли це робить держава завада...

По-третє, згодювання російська влада, яка прагне мати демократичний вигляд, закликає до демократії, але несправжнє, на якому чоме відіграти свою демократичну неповторність і безальтернативність.

На виборів 1993 року команда і оточення Бориса Єльцина аскляко розгубували карту Володимира Жириновського: моваля, дивитися на нього, чути його всі і... голосувати за свідчати, якщо не хочете, щоб «такий» прийшов до влади. Помилка стала очевидною, коли «соколи Жириновського» заповнили Держдуму.

Але помилю, скоже, не врахували наслідки. На умови багаторазових російських оглядачів, сьогодні в Кремлі активно спекулюють патріотичними гаслами, щоб зловити електорат. Але тако вибраних старих з Жириновського. І забули про справжніх «державників» типу Геннадія Зюганова та Олександра Рудького.

Щі, а також генерал Лебедь, Юрій Скоков не обіцяють «мити ноги в Індійському океані» чи «княжить бачі — по мужику». Ші говорять про скарбниці рослин, прокладний Захід, який зобов'язав Росію, про слов'янську єдність, закликають у Держдумі формувати інтербригади типу (спанських 36-го року) і для допомоги братнім сербам на Балканах. Та й вигляд у цих людей не напівкультурий, вони подають себе як статичних серйозних політиків. І демократію обіцяють. Але не всім, а «типами жителями Росії, або тим, хто до неї приєднається». «Вперед, Росію!», — говорять вони, неважаючи, що і спереду, і ззаду — інші держави...

І, наразі, треба пам'ятати, що справжній демократія чи, прийнявши, прагматиків типу Гаїдар, Ковалова в Росії сьогодні майже не чути. Ім, як бачимо, не прогнозують навіть 3-відсотковий бар'єр. Хоча, значенно, скоже за російськими виборцями, і все може бути, бо справді — «умом Росією не поймає».

Володимир СКАТКО, журналіст.

Повертаючись до надрукованого

На городі бузина...

СИМЕ такого змісту набула «дискусія» у пресі щодо проблем ефективності лісогосподарського виробництва в Україні. Ведуть її декілька членів керівників підприємств, підпорядкованих Міністерству України.

Найбільш зазвичай опоненти зводять свої аргументи навіть до військово-стратегічної термінології, зазначаючи, що в 30-ті роки «... обставини спровокували перший напад лісогосподарства на лісове господарство... Сересом над лісовим господарством не буда швидко... але повною» (Лісовий журнал, 1995, № 2 — М. Попков, с. 30).

Про яку перемогу так емоційно пишуть опоненти? Адже і площа лісів та інших лісових насаджень, і запаси деревини в Україні, як і в окремих областях та регіонах, постійно зростають. А нагадування М. Попкова в тій самій статті про те, що «... матеріали цієї дискусії знаходяться в малодоступних архівах служби безпеки...», не має нічого спільного з пошуком наукової істини. Можемо уявити, як очинив би він керівника фінансового адміністративного управління «Накс-Петрі», коли 1993 року пропонував урядові України розробити стратегічний план розвитку лісового комплексу України, розробляючи який заклали довести обсяги заготівлі деревини до 45 мільйонів кубічних метрів на рік.

На жаль, багато наших учених-лісівників, захоплених на приписах колгоспної війничності та безоглядного використання лісових земель, все ще не-

роки та на подальший період. Без порушень ліснических норм і правил цей показник може досягти 30,4 до 81,5 тисячі кубічних метрів, тобто в 2,7 рази більше, ніж встановлено. Це було б на користь і державі, і міському населенню.

Науково-дослідні установи та органи державного управління мали б розробити відповідні технічні рекомендації, норми, правила та пропозиції щодо обмеження користування деревиною, зміни напрямків господарства в лісах, утворення національних парків, заповідників тощо лише на господарсько-економічній основі. Це зумовило б пошук ефективних способів, запровадження яких у виробництво супроводжувалося б отриманням належного прибутку для суб'єкта господарювання. За справді ринкової економіки, наприклад, було б складно знайти інвестора, який залучався б на власні кошти або на кошти акціонерів створення Науково-методичного центру з питань лісогосподарства, який зосередився б на виконанні при об'єднанні «Укрдерліс-проект». А вже відбудована діяльність виробничого відділу і служби головного інженера по обслуговуванню та підпорядкованих йому лісогосподарних експедицій.

Тепер щодо історичного минулого в користуванні лісами та управління в них господарською діяльністю в Україні. Можна зазвичай опонентам та публічно визнавати того, що до революції

перезаказ частина лісів була у приватному користуванні. А в окремих лісах лісовий прибуток у 4–5 рази перевищував бюджетні витрати на існування господарства. Тому, реформуючи управління лісовим господарством, було б доцільно врахувати минулі досвід і використати сучасні набутки ФРН щодо перетворення збиткових державних лісових підприємств в економічно ефективні підприємства, тобто такі, що регулюють спільну політику і не потребують дотатків.

Основною їх продукцією є заготівля переважно тонкоїрної та середньої товщини сортиментів, як правило, хвойних порід. Шансові опоненти не хочуть помічати поширення порушень ліснических вимог щодо проведення рубок догляду і виробничих санітарних. Щорічні обсяги заготівлі деревини від них уже перевищують обсяги заготівлі деревини від рубок головного користування. Де-факто в Україні давно введено в дію широкого розповсюдження добровільно-вибіркої та поступової рубки. На їх проведення наявно-раціонально використовувати значні кошти державного бюджету. Цим дорожчею сам процес заготівлі деревини, спричиняючи пошкодження біологічної стійкості лісових та різке зменшення приросту.

Нормативно-правове становище, що складалося в Україні щодо користування землями лісової функції, не стимулює розвитку підприємництва і самостійного господарювання, а призводить до численних лісопорушень на площі лісової і лісової екосистеми. Це є причиною того, що про писав М. Попков: «... нині основою організації лісового господарства є громаді, відірвана від практичних си-

тема підліт лісів на групі і категорії, а також численні заборони та обмеження, що здійснюють суверенитет природи і відношення господарювання» (ЛДЖ, 1994, № 5, с. 53). Шоправда, існують певні зміни щодо ставлення та поглядів і, у власному владній особі тої, звертає «... увагу на те, що згідно з новим Лісовим кодексом України в лісах всіх категорій захищеності (є тих, що зустрічає природі лісів і відношення господарювання) (А. В.), у тому числі на величезних територіях заповідників і національних парків, визнано за необхідне вести активну господарську діяльність, яка передбачає проведення лісовідновних робіт... насамперед у тих деревостанах, що розпадаються (є економічно обґрунтований науковий підхід). (А. В.) і, як і в інших лісах, в яких ведуться лісовідновні роботи...» (ЛДЖ, 1995, № 2, с. 3). Так нараджується слухання наука: протягом лише чотирьох місяців науковці опитали землі лісової функції. Але владним оком можна й не допускати статті до журналу, а просто вжити практичних заходів. Це спричило б стрімкому підвищенню обсягів, норм відпуску й заготівлі деревини в Україні, прискорило б перехід лісогосподарської діяльності на підвищені роздрядження і продуктивність.

На звернення щодо пільгок погодиться з тим, що в пошуках істини наприклад варто орієнтуватися на особисті прихильності чиновників, навіть дуже високопоставлених, як про це зазначив М. Попков. На жаль, йому це не вдалося.

Андрій БОБКО,
інженер лісового господарства,
кандидат лісогосподарських наук.

Реклама

Інформація про жорсткий вибух акцій

Відкритого акціонера товариства «Шляхово-будівельне управління № 50»

1. Характеристика емітента

1.1. Відкриті акціонерне товариство «Броварське шляхово-будівельне управління № 50» (надалі — Товариство) засновано рішенням Регіонального відділення Фонду держави України в Київській області 9 лютого 1994 року.

1.2. Місцезнаходження товариства: 255020, Бровари Київської області, вул. Кутузова, 2-а.

1.3. Статутний фонд товариства, що становить 2371005 тис. грн, утворено внаслідок першої та другої емісій, статутний фонд товариства розподілено на 22581 просту іменну акцію номінальною вартістю 105000 грн. кожна.

1.4. Органи управління товариства:

— загальні збори акціонерів;
— правління товариства.

Голова правління — Гавриленко В. Ф., освіта вища технічна, виробничий стаж — 26 років.

Головний бухгалтер — Галась П. Г., освіта середня спеціальна, бухгалтерський стаж 20 років.

2. Предмет діяльності товариства

2.1. Основні напрями діяльності АТ: виконання робіт з будівництва, реконструкції та капітального ремонту автомобільних шляхів.

2.2. Бухгалтерський баланс станом на 1.07.95 р. (млн. грн.) на 1.01.95 р.

Актив	1.07.95	01.01.95
— основні кошти	7415	24898
— позабюджетні активи	2952	24255
— запаси й витрати	71679	50755
— грошові кошти, розрахунки	43046	99808
Пасив		
— статутний фонд	1321	2371
— спеціальні фонди	15807	44944
— резерви та інші пасиви	52593	25918
Баланс	43046	99808

Балансовий прибуток на 01.07.95 — 26115 тис. грн.

2.3. Загальна кількість працівників — 180 чол.

3. Дані про емісію

3.1. На момент прийняття рішення про третій випуск акцій статутний фонд товариства в сумі 2371005 тис.

грн. сплачено повністю. Члени правління володіють 4850 простими іменними акціями.

3.2. Загальний обсяг третьої емісії 56175000000 грн. (п'ять мільярдів шістьсот сімнадцять мільйонів п'ятсот тис. грн.), що становить 53500 простих іменних акцій номінальною вартістю 105000 (сто п'ять тисяч) карбованців кожна.

Серія випуску — В, порядковий номер 00001 — 53500.

3.3. Мета випуску акцій — збільшення статутного фонду товариства шляхом залучення коштів громадян для реалізації статутних та цілових програм.

3.4. Термін проведення передплати та оплати акцій з 27 листопада 1995 року по 29 листопада 1995 року.

3.5. Переважне право на придбання акцій за нової емісії надається акціонерам товариства. У разі, коли в оголошений термін передплати кошту менш як 60% випущених акцій, то передплата вважається не здійсненою, а реалізовані акції недійсними. Внесені

кошти буде повернуто акціонерам протягом 20 днів, кошти акцій третього випуску буде реалізовано раніше терміну закінчення передплати, то б буде завершено після реалізації останньої акції третього випуску. Часткова оплата акцій не передбачається. На сумарну номінальну вартість придбаних акцій акціонерів надається сертифікат, що засвідчує володіння акціями.

3.6. Дивіденди виплачує емітент за місцем придбання акцій.

3.7. Розмір дивідендів визначає правління АТ і затверджує загальні збори акціонерів за підсумками фінансово-господарського року.

3.8. Передплата на акції товариства проводить за адресою: 255020, Київська область, Бровари, вул. Кутузова 2-а.

IV. Фактори ризику

4.1. Погіршення загальної економічної ситуації в Україні.

4.2. Зростання ціни на енергоносії.

Український державний центр правової інформації Міністерства юстиції України запрошує передплатити у поштових відділеннях нові довідкові періодичні видання, що виходитимуть з 1-го півріччя 1996 року

«Показник нормативних правових актів України» — це справжній путівник у динамічному масиві законодавства України! Шомісія на вашому столі — повний реєстр нових правових актів, відомості про внесення змін і доповнень, втрату чинності, зупинення та пролонгації дії, опублікування актів.

Вперше до широкого кола читачів буде доведена інформація про нормативні акти, що приймаються місцевими органами влади і затверджені органами юстиції.

Показник друкуватиметься українською і російською мовами. Передплатний індекс — 74365.

«Зелений показник нормативних правових актів України» — тільки у цьому виданні буде подано аналітичною оброблено та упорядковано інформація про законодавство України за весь 1995 рік, доповнена відомостями довідково-пошуковим апаратом. Передплатний індекс видання українською мовою — 74575, російською — 74574.

«Кодекс України» — передплатники отримають офіційні тексти діючих кодексів. Індекс — 74522.

Виконком Ковельської міської Ради запрошує до участі в конкурсі на кращий проект реконструкції центральної частини міста Ковеля

Преміявання переможців — згідно із затвердженою умовою. Учасники конкурсу можуть отримати в архітектурі міста.

Адреса: Ковель, вул. Незалежності, 73, кін. 107, тел. 2-10-07.

ЮГОСЛАВСЬКІ ВИРОБНИЧНИКИ ШАНУЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ КОЛЕГ!

Тому і бажають з ними познайомитися.
Тому і бажають їм представитися.
Тому і бажають показати їм те,
що мають продавати.
Тому і бажають сказати їм про те,
що хотіли б купувати в Україні,
щоб мати зацікавленість у спільних
внесках у спільні фірми.
Тому і бажають познайомитися з
українськими виробничниками, щоб
краще співпрацювати.
Тому з почуттям дружби і шани кажуть:

Ласкаво запрошуємо на ДРУГУ ЮГОСЛАВСЬКУ ПРОМИСЛОВУ ВИСТАВКУ

Київ, 30 жовтня - 03 листопада 1995 р.

Виставочний павільйон "АККО ІНТЕРНЕТНЛ",
пр. Перемоги, 42 (Парк ім. Пушкіна)
тел. (044) 446-38-02

Урочисте відкриття
30 жовтня об 11 годині 11 хвилин.
Час роботи виставки:
30 жовтня (понеділок):
від 13 до 18 годин
31 жовтня - 03 листопада
(вівторок-п'ятниця):
від 10 до 18 годин.

Для службових осіб, представників органів влади,
представників структур торговельно-промислової плати
та журналістів вхід вільний за попередньою реєстрацією
на інфо-пункті. Для широкого загалу виставка є закритою.

ТРУД

- это социальное и гражданское согласие
- это объективность и доступность
- это мнение и интересы украинского читателя.

Подписные цены на газету «Труд» на I-е полугодие 1996 года — на уровне большинства местных газет.

Индекс 50130 — 300, 900, 1800 тысяч карбованцев, соответственно на один, три и шесть месяцев.

Индекс 32068 (выпуск «в конце недели») — соответственно 100, 300, 600 тысяч карбованцев.

Подписка ведется всеми почтовыми отделениями без ограничений.

Промислові-торговельна фірма «МСБ» реалізує ДИХЛОФОР

со складів в Харкові (оптові скидки).
В продажі більше 20 найменувань товарів
бюджетної хімії, парфюмерії та др.
Власний асорт в Харкові по тел./факсу (0572) 51-31-18.

Арбитражним судом Закарпатської області (294008, м. Ужгород, пл. Народна, 4), порушено справу № 37/7 від 22.05.95 р. про банкрутство навчально-виробничого підприємства «Магна» Метою оголошення є виявлення інших кредиторів.

ЗАПАСНЫЕ ЧАСТИ

СТЕКЛА ВСЕХ ВИДОВ

Более 2000 наименований
запасных частей
к автомобилям
УАЗ, ИЖ, ЗИЛ, ГАЗ, Москвич
Газовые амортизаторы
фирмы «Citroen»
для автомобилей
«Москвич-2141»
Карбюраторы и стартеры
отопными партиями.
Свечи автомобильные
«ISKRA SUPER»

Стекла к
автомобилям
ЗИЛ-4332
ВАЗ 2101, 2121, 2108
ГАЗ 24, 3307
Москвич 2141
ИЖ 2128
РАФ
УАЗ 452, 469
ПАЗ 3205, ИКАРУС
Стекла бокового и
заднего остекления
Стекла задние
электрообогреваемые

От зеркала до двигателя со склада в Киеве!!!

Телефоны в Киеве 8-044-462-54-70, 462-54-71, 462-54-72

Фирма «ГРІК» реалізує со складов Києва и Львова следующую продукцию:

электроды для сварки нержавеющей стали;
электроды сварочные марки АНО, УОНИ;
установку для аргоно-дуговой сварки;
установку водородно-кислородной сварки;
полуавтоматы сварочные «ГРАНИТ», А-547У;
трансформаторы сварочные «УНИВЕРСАЛ»;
газосварочное оборудование в ассортименте:
маски сварщика, светофильтры, спецодежда;
кабель сварочный: КГ-16, КГ-25, КГ-35;
карибт калыня.
Возможен бартер на продукты питания.
Предлагаем доставку продукции нашим автотранспортом.

Контактные телефоны: в Киеве (044) 517-36-45, 516-98-41,
во Львове (0322) 42-54-44.

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД запасных частей к болгарским погрузчикам

• около 200

- в также авто- и электропозушки:
- ДВ 11ВВ, ДВ 11В2 (1/13т и 3,5 т)
- ЕВ В156 (1/1-1т, 3-х ст. обраб. груза)
- электротельферы (1/0,5-5 т)
- тележки гидравлические (2 т)
- Ремонт авто- и электропозушек
- Покупаем списанные автопозушки

Филиал в г. ТЕРНОПОЛЕ (03522 2-52-59)

348017, Луганск, ул. Цимлянская, 2
Факс: (0642) 54-03-45 Тел.: 18028 START UX
Тел.: 54-70-72, 54-01-02, 54-00-71

ПОРШНЕВАЯ ГРУППА

(пальцы, поршневые пальцы, кольца, клапаны, пружины)

ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ И СЕЛЬСКОТЕХНИКИ

КАМАЗ, МАЗ, КРАЗ, ГАЗ-53,
ЗИЛ-130, ИКАРУС, УАЗ,
ГАЗ-24, Москвич-412, БАЗ,
РАФ, ГАЗ-21

ЗАПЧАСТИ для КАМАЗА:
высококачественные: топлив-
ный насос, плунжерные пары, распределитель,
ЗАПЧАСТИ для ГАЗ-53: кольца, диски сцепления ведомый,
корзина сцепления, распредвал,
ЗАПЧАСТИ для Т-150: топливный насос, плунжерные пары,
распределитель, форсунки, осевые ВД

Оформление и отгрузка за 10 минут
КМБ «ЭВО» г. Киев, ул. М. Гонтарь, 9.
Тел. (044) 443-55-49, 446-58-19, с 9 до 17.

Официальное представительство
СКРУПМКОГО ЧУГУНОЛИТЕЙНОГО ЗАВОДА
Кронтфр-Киев
Рекомендуется

Трубы чугунные канализационные

4К-50, 4К-100, 4К-150
диаметром 50, 100, 150 мм

И ФАСОННЫЕ ЧАСТИ К НИМ

Тел. в Киеве (044) 452-27-97, 452-28-29
В Херсоне (0552) 53-13-33

ЛДС тел. (044)
225-12-21,
224-10-47

Киев, ул.
Пушкiнська, 41

XEROX

Authorised
Dealer

- Копировальная техника
- RANK XEROX (Форматы А4, А3, А0)
- Подшипниковая каллиграфическая техника
- Компьютеры
- Лазерные принтеры
- Печатающие машинки
- Факсы
- Утилизаторы документов.

Гарантия 12 месяцев.
Доставка и установка
в пределах Киева
бесплатно.

Ризографи.
Бумага А4, А3 белая и цветная.
Услуги таможенного брокера.

Организация реализует:

- Бензин А-76
- Дизтопливо 05-62
- Мазут М-100
(Кременчуг).

Тел.: (044) 446-72-41,
441-98-11, 555-23-33.

ФИРМА «ЯТРАНЬ»

реалізує електричні та механічні
лаштування машини і апарату.
Тел. / факс (044) 412-16-70.

